

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרִשְׁת וַיִּלֶּךְ

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

ברקות ספורות בלבד תזכה להיות בן
עולם הבא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למועדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֹךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶד וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתֶם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנֶם לְשִׁירֶם
וְלְזַמְרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוּת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְלֵל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוֹכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תָּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׂבִנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"א-ב
הפסדו של החוטא, ושכרו של השב בתשובה

הוא דכתיב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. מאי
כסוי חטאה. הא אוקמויה, דהוא כסוי מבני
נשא, ההוא חטאה דחב לקודשא בריך הוא,
ואודי קמי קדשא בריך הוא. אבל (ס"א כסוי חטאה) תא
חזי, פד בר נש חטי, וחב זמנא חדא, ותרינ
ותלתא, ולא אהדר ביה, הא חובוי באתגליא
אינון ומפרסמי לון לעילא, ומפרסמי לון לתתא.
וכרוזי אזלין קמיה ומכרוזי, אסתלקו מסחרניה
דפלגיא, גזיף הוא מפאריה, גזיף הוא לעילא, גזיף
הוא לתתא, ווי ליה דפגים דיוקנא דמאריה, ווי
ליה דלא חייש ליקרא דמאריה, קדשא בריך הוא
גלי חוביה לעילא, הדא הוא דכתיב, (איוב כ) יגלו
שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכד בר נש אזיל
בארקא דמאריה, ואשתדל בפולחניה, ואזדמן
ליה חטאה חד, כלא מכסין עלויה, עלאין
ותתאין, דא אקרי כסוי חטאה.

ומשום שנקרא כך, תלויה
בו סליחה, חרות החרייות.
זהו שכתוב אשרי נשוי פשע
כסוי חטאה. מה זה כסוי
חטאה? הרי פשוה, שהוא
כסוי מבני אדם אותו חטא
שחטא לקדוש ברוך הוא
והודה לפני הקדוש ברוך
הוא. אבל (כסוי חטאה) בא ראה,
כשאדם חוטא, ומתחייב פעם
אחת ופעמים ושלש ולא
חוזר בו, הרי חטאיו הם
בגלוי, ומפרסמים אותם
למעלה, ומפרסמים אותם
למטה. והכרוזים הולכים
לפניו ומכרוזים: הסתלקו
מסביב לפלוני, גזוף הוא
מאדונו, גזוף הוא למעלה,
גזוף הוא למטה, אוי לו
שפגם את דיוקן רבונו! אוי
לו שאינו חושש על כבוד
רבונו! הקדוש ברוך הוא

מגלה חטאו למעלה. זהו שכתוב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ
בדרך רבונו ומשתדל בעבודתו, והזדמן לו חטא אחד - הכל מכסים עליו, עליונים
ותחתונים, זה נקרא כסוי חטאה.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, עַד כַּעַן לֹא מָטוּת לְעַקְרָא
דְּמַלְתָּה. וְשִׁפּוּר קָאֲמַרְתָּ. וְהָאִי דְקָאֲמְרוּ
חֲבַרְיָא שִׁפּוּר. אֲבָל אִי הָכִי, מְכֹסֶפֶה חֲטָאָה מִיבֵיעִי
לִיה, מֵהוּ כְּסוּי חֲטָאָה.

אֵלָא תִּירֵי מַלְי דְּחֲכַמְתָּא אִית בֵּיה, וְתִירוּוִייהוּ הָכִי.
חַד כְּמָה דְתַנִּינָן, דְּעוֹבְדֵין טָבִין דְּבַר נֶשׁ
עָבִיד בְּהָאִי עֲלָמָא, עָבְדִין לִיה בְּהֵוָה עֲלָמָא
לְבוּשָׂא יְקִירָא עֲלָאָה, לְאַתְלַבְּשָׂא בְּהוּ. וְכַד בַּר נֶשׁ
אַתְקִין עוֹבְדֵין טָבִין, וְגַבְרִין עָלִיה עוֹבְדֵין בִּישׁוּן,
וְאַשְׁגַּח בֵּיה קֳדָשָׁא בְּרִיד הוּא, וְעוֹבְדוֹי בִּישׁוּן
סְגִיאִין, וְאִיהוּ רָשָׁע, דְּאַשְׁתַּכַּח חֲטָאָה קַמִּי מְאִרְיָה,
וְתוּהָא עַל אֵינוֹן טָבָאן דְּעַבְד בְּקַדְמִיתָא, הָא
אַתְאָבִיד הוּא מְכַלָּא, מֵהָאִי עֲלָמָא, וּמַעְלָמָא
דְּאַתִּי. מַה עָבִיד קֳדָשָׁא בְּרִיד הוּא מְאִינוֹן טָבָאן
דְּעַבְדֵי הָאִי חֲטָאָה בְּקַדְמִיתָא.

אֵלָא קֳדָשָׁא בְּרִיד הוּא, אַף עַל גַּב דְּהֵוָה רָשָׁע
חֲטָאָה אַתְאָבִיד. אֵינוֹן טָבָאן וּזְכִיִן לֹא
אַתְאָבִידוּ. אִית צְדִיק דְּאָזִיל בְּאַרְחוּי דְּמַלְכָּא
עֲלָאָה, וְאַתְקִין לְבוּשׁוֹי מֵעוֹבְדוֹי, וְעַד לֹא אֲשָׁלִים
לְבוּשׁוֹי, אִסְתַּלַּק. קֳדָשָׁא בְּרִיד הוּא אֲשָׁלִים לִיה,
מְאִינוֹן עוֹבְדֵין דְּעַבְד (ס"א דְּאָבִיד) הָאִי רָשָׁע חֲטָאָה,

בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיזוֹן וּמִתְקִין לְבוּשׁוֹ מִמַּעֲשָׂיו, וְטָרַם שֶׁהַשְּׁלִים
אֶת לְבוּשׁוֹ הַסֶּתֶלֶק - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁלִים לוֹ מֵאוֹתָם הַמַּעֲשָׂים שֶׁעָשָׂה (שַׁבְּד) הַרְשָׁע

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, עַד
עַכְשָׁו לֹא הִגַּעְתָּ לְעַקְרָא
הַדְּבַר, וַיִּפֶּה אָמַרְתָּ. וְזֵהוּ
שִׁאֲמָרוּ הַחֲבַרִים - יִפֶּה.
אֲבָל אִם כֵּן, מְכֹסֶפֶה חֲטָאָה
הָיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מֵהוּ כְּסוּי
חֲטָאָה?

אֵלָא שְׁנֵי דְבָרֵי חֲכָמָה יֵשׁ
בוֹ, וְשְׁנֵיהֶם כֵּן. אֶחָד, כְּמוֹ
שִׁשְׁנִינוּ, שִׁמְעֵשִׁים טוֹבִים
שִׁאֲדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
עוֹשִׂים לוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
לְבוּשׁ נִכְבָּד עֲלִיוֹן לְהִתְלַבֵּשׁ
בָּהֶם. וְכִשְׁאֲדָם מִתְקִין מַעֲשִׂים
טוֹבִים, וְגוֹבְרִים עָלָיו מַעֲשִׂים
רָעִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשַׁגֵּיחַ בוֹ, וּמַעֲשָׂיו הַרָעִים
רַבִּים, וְהוּא רָשָׁע, שֶׁנִּמְצָא
חוּטָא לְפָנָי אֲדוֹנוּ, וְתוּהָא עַל
אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה
בְּרֵאוּשׁוֹנָה, הִרִי נֶאֱבָד הוּא מִן
הַכֹּל, מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם
הַבָּא. מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵאוֹתָן טוֹבוֹת
שֶׁעָשָׂה הַחוּטָא הַזֶּה
בְּרֵאוּשׁוֹנָה?

אֵלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַף
עַל גַּב שִׁאוֹתוֹ רָשָׁע חוּטָא
נֶאֱבָד, אוֹתָן טוֹבוֹת וּזְכִיּוֹת

לֹא נֶאֱבָדוֹת. יֵשׁ צְדִיק שֶׁהוֹלֵךְ

וְאֲשֵׁלִים לְבוֹשׁוּי, לְאַתְתַּקְנָא בְּהוּ בְּהֵהוּא עֲלֵמָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב כו) יִכִּין וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. הֵהוּא
 חֲטָאָה אֲתַקִּין, וְצַדִּיק אֲתַחֲפִי מִמָּה דְאִיהוּ תַקִּין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב כְּסוּי חֲטָאָה, (כְּסוּי הוּא מִדָּא דְחֲטָאָה
 אֲתַחֲפִי מִחֲטָאָה) וְעַל דָּא לָא כְּתִיב מְכוּפָה, אֵלָא כְּסוּי.

וְחַד, דְּאֲתַחֲפִי הֵהוּא חֲטָאָה דְּהֵאִי זַכָּאָה, בְּאִינוּן
 דְּאֶקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, דְּהֵא מָאן דְּנָפִיל
 בְּמְצוּלוֹת יָם, לָא אֲשַׁתְּכַח לְעֵלְמִין בְּגִין דְּמִיּוּן חָפִין
 עֲלִיָּהּ. (מָאן מְצוּלוֹת יָם) כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (מִיכָה ז)
 וְתִשְׁלִיךְ (דף ק"א ע"ב) בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מָאן
 מְצוּלוֹת יָם. אֵלָא רְזָא יְקוּרָא הוּא, וְהֵא (אֲוִקְמוּדָה רַבִּי
 שְׁמַעוֹן אָמַר) אֲוִקְמִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן

הַחוּטָא הַזֶּה, וּמְשָׁלִים אֶת
 לְבוֹשָׁיו שְׁיִתְתַּקֵּן בְּהֵם בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם כו) יִכִּין
 וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. אוֹתוֹ חוּטָא
 הַתַּקִּין, וְהַצַּדִּיק מִתְכַּפֶּה מִמָּה
 שֶׁהוּא הַתַּקִּין. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 כְּסוּי חֲטָאָה, (הַכְּסוּי הוּא מִזֶּה הַחֲטָאָה,
 מִתְכַּפֶּה מִהַחֲטָאָה) וְעַל כֵּן לָא כְּתוּב
 מְכֻפָּה, אֵלָא כְּסוּי.

וְאַחַד, שֶׁהַתְּכַפָּה אוֹתוֹ
 הַחֲטָאָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַזֶּה
 בְּאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ מְצוּלוֹת
 יָם, שֶׁהָרִי מִי שֶׁנוֹפֵל
 בְּמְצוּלוֹת יָם, לָא נִמְצָא
 לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהַיָּם
 מְכַסֶּים עֲלֵיהֶם, (מֵהוּ הַמְצוּלוֹת יָם?)
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מִיכָה ז) וְתִשְׁלִיךְ

בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מִי הֵם מְצוּלוֹת יָם? אֵלָא סוּד נִכְבַּד הוּא, וְהָרִי (בְּאַרְהֵ רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר) בְּאֵר
 אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 399)

כ) 'למען בגימטריא קץ' - 'למען', אם תרצה לקרב את הנאלה, אז תהיה 'תורת השם' דהינו סתרי תורת 'בפי"ד', אז יהיה 'למען' - 'קץ' בפרשת בא בפסוק "למען תהיה תורת ד' בפיד", ודרשת חכמינו זכרונם לברכה בזה ידוע. והנראה לעניות דעתי בסיעתא דשמיא, על פי מה דאיתא בזהר הקדוש, מביאים בפפרים הקדושים, בדא יפקון ישראל מגלותא, דבזמן שיתגלה למוד הזהר הקדוש, יהיה הגאולה. והנה כתיב (תהלים א) כי אם בתורת הש"ם חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, דהינו תור"תו מקרי למוד הגגלה. ותור"ת הש"ם מקרי סודות התורה הקדושה, כגון למוד הזהר הקדוש בקדשה ובטהרה, ולפי זה אתי שפיר דהנה בנחל קדומים כתב: דתבת 'למען' בגימטריא 'קץ', וזה שאמר הכתוב: 'למען', דהינו כלומר אם תרצה לקרב את הנאלה, אז תהיה 'תורת השם' דהינו סתרי תורת 'בפי"ד', אז יהיה 'למען' - 'קץ', כן נראה לי בדרך רמז לעניות דעתי בסיעתא דשמיא.

(תנובות שדי תנינא חלק שלישי ירושלים תשל"ד - הרב ברוך צבי מושקוביץ)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"ב
טעם לשעיר המשתלח - א

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׁנֵינוּ, וְנָתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי
 הַשְּׁעִירִים גְּרָלוֹת, אִי הָכִי יִקְרָא הוּא
 דְּעִזָּאוֹל, חֲמוּתוֹן עֵבְדָא דִּשְׂדֵי עֲדָבִין בְּמֵאֲרִיָּה,
 אֲרַחֲיָה דְעֵלְמָא דְעֵבְדָא לָא נָטַל אֶלָּא מַה דִּיהִיב
 לִיה מֵאֲרִיָּה. אָבֵל, בְּגִין דְּסַמָּא"ל זְמִין הֵאֵי יוֹמָא
 בְּדַלְטוֹרָא, וּבְגִין דְּלָא יְהֵא לִיה פְּטָרָא (ס"א בְּהֵאֵי עֲדָבָא
 הוּא סְלֵקָא בֵּיה) יְהִיבִין לִיה חוּלְקָא בְּהֵאֵי.

וְהֵאֵי עֲדָבָא מְגַרְמִיָּה הוּא דְסָלִיק בֵּיה, דְּאָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מְלָה עֲלָאָה
 אֲשַׁבְּחָנָא בְּעֵדְבָא. עֲדָבָא דִּיהוֹשֻׁעַ, כְּתִיב
 בֵּיה, (במדבר כו) עַל פִּי הַגּוֹרֵל, עַל פִּי הַגּוֹרֵל וְדָאֵי,
 דְּאִיהוּ אָמַר דָּא חוּלְקָא דִּיהוּדָה, דָּא דְבַנְיָמִין וְכוּ',
 וְכֵן כְּלָהוּ. אוֹף הָכָא, בִּיּוֹן דְּכַהֲנָא שְׁוֵי יְדוּי, אֵינּוֹן
 עֲדָבִין מְדַלְגֵי וְסֵלְקִין בִּידָא דְכַהֲנָא, (ס"א וְסֵלְקוּן עֲדָבִין
 בִּידָא דְכַהֲנָא, אֵינּוֹן מְדַלְגֵי מִן יְדוּי) וְשִׁאֲרֵן בְּאֲתְרֵיהוּ. הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב, וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל, עָלָה
 עָלָיו וְדָאֵי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׁנֵינוּ, וְנָתַן
 אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים
 גְּרָלוֹת, אִם כֶּף, כְּבוֹד הוּא
 שֶׁל הָעִזָּאוֹל, רְאִיתֶם עֶבֶד
 שְׁזוֹרֵק גּוֹרְלוֹת עִם רַבּוֹנוֹ!
 דֶּרֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעֶבֶד אֵינּוּ נוֹטֵל
 אֶלָּא מַה שְּׁנוֹתֵן לוֹ רַבּוֹנוֹ.
 אָבֵל מְשׁוּם שְׁסַמָּא"ל מְזַמֵּן
 בַּיּוֹם הַזֶּה עַל מַלְשִׁינוֹת, וְכֵדִי
 שְׁלָא יְהִיָּה לוֹ פְּתַחוֹן פָּה,
 (בְּגוֹרֵל הַזֶּה הוּא עוֹלָה בּו) נוֹתְנִים לוֹ
 חֵלֶק בְּזֵה.

וְהַגּוֹרֵל הַזֶּה יַעֲצֶמוּ הוּא
 שְׁעוֹלָה בּו. שְׁאָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה אָמַר רַבִּי יִצְחָק, דְּבָר
 עֲלִיּוֹן מְצָאֵנוּ בַּגּוֹרֵל. בַּגּוֹרֵל
 שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ כְּתוּב בּו, (במדבר כו)
 עַל פִּי הַגּוֹרֵל, עַל פִּי הַגּוֹרֵל
 וְדָאֵי, שֶׁהוּא אָמַר: זֶה חֵלְקוֹ
 שֶׁל יְהוּדָה, זֶה שֶׁל בְּנֵימִין
 וְכוּ', וְכֵן כְּלָם. אִף כָּאֵן, כִּיּוֹן
 שֶׁהִכְהֵן שָׁם יְדוּי, אוֹתָם
 הַגּוֹרְלוֹת מְדַלְגִים וְעוֹלִים
 בִּיד הַכְּהֵן (וְעוֹלִים הַגּוֹרְלוֹת בִּיד הַכְּהֵן,

הֵם מְדַלְגִים מִדְּיו) וְשׁוֹרִים בְּמִקּוּמָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב, וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל, עָלָה עָלָיו וְדָאֵי.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

וְלֹא זֶה בְּלִבְדּוֹ, אֲלֵא בְּכָל פְּעַם שְׁמֹזְמֵן הַמְּלָשִׁין וְנִתְּנָת לּוֹ רְשׁוֹת, צְרִיכִים לְשִׁים כְּנִגְדּוֹ בְּמָה שְׁיִתְּעַסֵּק וְיַעֲזֹב אֶת יִשְׂרָאֵל. בְּיוֹם הַזֶּה מֹזְמֵן הַמְּלָשִׁין לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (אִיּוֹב א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תָּבֵא. וְהָרִי שְׁנִינּוּ, מִשׁוֹט בְּאָרֶץ, מָה זֶה? אֲלֵא זֶהוּ הַמְּלָשִׁין הַגְּדוֹל מְקַטְרָגִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וְהָרִי הַתְּעוֹרְרוֹ הַחֲבֵרִים, (שׁוֹדָאִי) בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁהִיוּ יִשְׂרָאֵל מֹזְמֵנִים לְעֵבֵר בֵּימֵי וְלַהֲפָרַע מִן הַמְּצָרִים, אָמַר: אֲנִי עֲבַרְתִּי בְּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְרֵאִיתִי שְׂאֵלָה לֹא רְאוּיִים לְהַכְנִס לְתוֹכָהּ. אִם אַתָּה דָן דִּין - הַדִּינִים שְׁלָהֶם כָּאֵן כְּמוֹ הַמְּצָרִים. מָה שׁוֹנִים אֵלָיו מֵאֵלָיו? אוֹ שְׁיִמּוֹתוֹ כָּלֶם כְּאַחַד, אוֹ שְׁיַחֲזְרוּ כָּלֶם לְמְצָרִים. וְלֹא אַתָּה הוּא שְׂאֵמְרָת, (בְּרֵאשִׁית טו) וְעֵבְדוֹם וְעֵנּוּ אַתֶּם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה? וְהָרִי לֹא עָלוּ מִחֲשָׁבוֹנוֹ אֲלֵא מֵאַתִּים וְעֵשֶׂר, וְלֹא יוֹתֵר.

אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מָה אַעֲשֶׂה? כָּאֵן צְרִיכָה הַשְׁתַּדְּלוּת, לְהַבִּיא קָרֵב

כְּנִגְדּוֹ. אַתָּן לּוֹ בְּמָה שְׁיִתְּעַסֵּק, וְיַעֲזֹב אֶת בְּנֵי, וְהָרִי נִמְצָא בְּמָה שְׁיִתְּעַסֵּק. מִיָּד אָמַר לוֹ: הַשְׁמַתְּ לְבַדְּ אֶל עֲבָדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ. מִיָּד חָלַק לוֹ הַמְּלָשִׁין בְּדַבְּרִים, וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יִרְא אִיּוֹב אֱלֹהִים.

וְלֹא דָא בְּלַחֲדוּי, אֲלֵא בְּכָל זְמַנָּא דְדַלְטוּרָא זְמִין, וְאַתִּי הֵיב לִיה רְשׁוֹתָא, בְּעֵינָן לְשׁוּוֹאָה לְקַבְּלִיה בְּמָה דִּיתְּעַסֵּק, וְשָׁבִיק לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. בְּהָאִי יוֹמָא דְדַלְטוּרָא זְמִין לְאַלְלָא אַרְעָא. הָדָא הוּא דְכֵתִיב, (אִיּוֹב א) וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תָּבֵא. וְהָאִי תִּנְיִנוּ, מִשׁוֹט בְּאָרֶץ, מָהִי הוּא. אֲלֵא הָאִי הוּא דְדַלְטוּרָא רַבָּא מְקַטְרָגָא דְיִשְׂרָאֵל.

וְהָא אַתְּעֵרוּ חֲבֵרֵיִיא, (דְּוִדָּא) בְּהֵיִיא שְׁעֵתָא דְהוּוּ זְמִינָן יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְר יַמָּא, וְלֹא תְּפָרַעָא מִמְּצָרָאִי, אָמַר, אֲנָא אֲעֲבֵרָנָא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, וְחֲמִינָא דְלֹא אַתְּחִזּוֹן אֵלָיִן לְמִיעֵל בְּנִוּוּהָ, אִי אַנְתָּ דִּיאִן דִּינָא, דִּינִיִּיהוּ הָכָא בְּמְצָרָאִי, מָה שְׁנִיִּין אֵלָיִן מֵאֵלָיִן, אוֹ יְמוֹתוֹן בְּלָהוּ כְּחָדָא, אוֹ יְהִדְרוֹן בְּלָהוּ לְמְצָרִים. וְלֹא אַנְתָּ הוּא דְאֵמְרָת, (בְּרֵאשִׁית טו) וְעֵבְדוֹם וְעֵנּוּ אוֹתֶם ד' מֵאוֹת שָׁנָה, וְהָא לָא סְלִיקוּ מִחוֹשְׁבֵינָא אֲלֵא רַד"ו, וְלֹא יִתִּיר.

אָמַר קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָהִי אֲעֲבִיד, אֲשֵׁתִּדְלוּתָא בְּעֵיָא הָכָא, לְאַיִתָּאָה קָרֵבָא לְקַבְּלִיָּה, יְהִיבָנָא לִיה בְּמָה דִּיתְּעַסֵּק, וַיִּשְׁבּוֹק בְּהוּ לְבַנֵּי, וְהָא אֲשֵׁתִּבַּח בְּמֵאן דִּיתְּעַסֵּק, מִיָּד אָמַר לִיה, הַשְׁמַתְּ לְבַדְּ אֶל עֲבָדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ. מִיָּד פָּלַג לִיה דְדַלְטוּרָא בְּמֵלִין, וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יי' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יִרְא אֱלֹהִים.

כְּנִגְדּוֹ. אַתָּן לּוֹ בְּמָה שְׁיִתְּעַסֵּק, וְיַעֲזֹב אֶת בְּנֵי, וְהָרִי נִמְצָא בְּמָה שְׁיִתְּעַסֵּק. מִיָּד אָמַר לוֹ: הַשְׁמַתְּ לְבַדְּ אֶל עֲבָדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ. מִיָּד חָלַק לוֹ הַמְּלָשִׁין בְּדַבְּרִים, וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יִרְא אֱלֹהִים.

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"ב - קב ע"א
טעם לשעיר המשתלח - ב

לְרַעֲיָא דְבַעֲי לְאַעְבְּרָא עֲאֵינְהּ בְּחַד נְהָרָא, אַעְבְּר
וְאַבָּא לְקַטְרָנָא לִיָּהּ בְּעֲאֵינְהּ, רַעֲיָא הָוָה
חַכִּים, אָמַר מָאִי אַעְבִּיד, דְּבַעוּד דְּאַנָּא אַעְבְּר
לְטַלְיָא, יְקַטְרַג הוּא בְּעֲאֵינִי. זְקַף עֵינױ, וְחַמָּא בֵּין
עֲאֵנָא, חַד תִּיַּישָׂא מֵאַלִּין תִּיַּישִׁי בְּרָא, דְּהָוָה רַב
וְתַקִּיף. אָמַר, אַשְׁדִּי דָא לְקַבְּלִיָּהּ, וּבַעוּד דְּמַקְטְרָגִי
דָא בְּרָא, אַעְבְּר לְכָל עֲאֵנָא, וַיִּשְׁתַּזְבֹּן מִיָּהּ.

כַּף קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא אָמַר, וְדָאִי הָא תִּיַּישָׂא חַד
רַב וְתַקִּיף וְאַלִּים, אַשְׁדִּי לְקַבְּלִיָּהּ, וּבַעוּד
דְּהוּא יִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, יַעְבְּרוּן בְּנִי, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח
קַטְרָנָא לְגַבֵּיָּהּ. מִיד, וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן
הַשְּׂמֵת לְבָךְ. עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא זְווג לְהוּ
בְּחַדָּא, דְּכַתִּיב הֵנוּ בְּיַדְךָ. בְּעוּד דְּהוּא אִשְׁתַּדַּל
בֵּיהּ, שָׂבִיב לֹזֶן לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא אִשְׁתַּכַּח קַטְרָנָא
לְגַבֵּיָּהּ.

אוּף הָכִי בְּהָא יוֹמָא, דְּלְטוּרָא זְמִין לְאַלְלָא
אַרְעָא, וּבַעֲינָא לְשַׁדְרָא לְקַבְּלִיָּהּ בְּמָה
דִּיתַעְסַק (פְּגוּנָא דִּילִיָּהּ), וּבַעוּד דְּאִיהוּ אִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ,

מִזְמַן לְרַגְלֵךְ אֶת הָאָרֶץ, וְצָרִיכִים לְשַׁלַּח כְּנַגְדּוֹ בְּמָה שִׁיתַעְסַק (בְּדַגְמָה שְׁלוֹ), וּבַעוּד שֶׁהוּא מִתַעְסַק

לְרוּעָה שְׂרָצָה לְהַעְבִּיר
צֵאנוּ בְּנֵהָר אֶחָד. עָבַר זָאב
לְהַתְגַּרוֹת בְּצֵאנוּ. הַרוּעָה
הִיָּה חָכֵם, אָמַר: מָה אַעֲשֶׂה,
שְׁבַעוּד שְׂאֵנִי מִעֵבִיר אֶת
הַטְּלָאִים, הוּא יִתְגַּרֶה בְּצֵאנוּ?
הַרִים עֵינָיו וְרָאָה בֵּין הַצֵּאן
תִּישׁ אֶחָד מֵאוֹתָם תִּישִׁי
הַבֵּר, שְׁהִיָּה גְדוֹל וְחֹזֵק. אָמַר:
אַזְרַק זֶה כְּנַגְדּוֹ, וּבַעוּד
שְׂמַתְגָרִים זֶה בְּזֵה, אַעְבִּיר
אֶת כָּל הַצֵּאן וַיִּנְצְלוּ מִמֶּנּוּ.

כַּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר:
וְדָאִי הַתִּישׁ הַזֶּה גְדוֹל אֶחָד
וְחֹזֵק וְאַלִּים, אַזְרַק כְּנַגְדּוֹ,
וּבַעוּד שֶׁהוּא מִתַעְסַק עִמּוֹ,
יַעְבְּרוּ בְּנִי, וְלֹא יִמָּצֵא
קַטְרָנָא עֲלֵיהֶם. מִיד - וַיֹּאמֶר
ה' אֶל הַשָּׁטָן הַשְּׂמֵת לְבָךְ.
עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זְווג
אוֹתָם כְּאֶחָד, שְׂכַתוּב הֵנוּ
בְּיַדְךָ. בְּעוּד שֶׁהוּא מִתַעְסַק
בּוֹ, עָזַב אֶת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
נִמְצָא מִקְטְרָג אֲלֵיהֶם.

אַף כָּאן בִּיּוֹם הַזֶּה הַמְלָשִׁין

בו, עוזב את ישראל. ומשל
אומרים למזלזל של בית
המלך: תן לו מעט יין,
וישבחך לפני המלך. ואם
לא, יאמר למלך דבור רע.
לפעמים נוטלים את אותו
דבור עליוני בית המלך,
והמלך עושה בגללו דין.

רבי יצחק אומר, לשוטה
שעומד לפני המלך, תן לו
יין, ואחר כך אמר לו והראה
לו כל אותן טעיות שעשית
וכל אותן רעות, והוא יבא
וישבח אותך, ויאמר שלא
נמצא בעולם כמותך. אף
כאן, הרי עומד המלשין
תמיד לפני המלך, ישראל
נותנים לו את הדורון הזה,
ובדורון הזה פתק לכל
הרעות ולכל הטעיות ולכל
החטאים שעשו ישראל,
והוא בא ומשבח את ישראל,

ונעשה עליהם סנגור, והקדוש ברוך הוא מחזיר את הכל לראש הרעים של עמו, משום
שכתוב (משלי כה) כי גחלים אתה חתה על ראשו.

שביק לון לישראל. ומתלא אמרי לזלזולא דבי
מלכא, הב ליה זעיר חמרא, וישבחה קמי מלכא.
ואי לא יימא למלכא מלה בישא. לזמנין נטלין
לה לההיא מלה, עלאי דבי מלכא, ומלכא עביד
דינא בגיניה.

רבי (דף ק"ב ע"א) יצחק אומר, לשטיא דקאים קמי
מלכא, הב ליה חמרא, ולבתר אימא ליה,
ואחזי ליה, כל אינון טעוון דעבדת, וכל אינון
בישין, והוא ייתי וישבחה, ויימא דלא ישתבח
בעלמא כוותך. אוף הכא, הא קאים דלטורא
תדיר קמי מלכא, ישראל יהבין ליה האי דורון,
ובהאי דורון פתקא, לכל בישין, ולכל טעוון, ולכל
חובין דעבדו ישראל, והוא אתי ומשבח להו
לישראל, ואתעביד סניגורא עליהו, וקודשא בריך
הוא אהדר כלא לרישא דבישי דעמיה, בגין
דכתיב, (משלי כה) כי גחלים אתה חתה על ראשו.

ספר אור הזהר (עמוד 400)

כא) מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו מבין
ובגדון שאר הלמוד יהיה בזה האופן: מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו
מבין, כי מה אכפת ליה שאינו מבין אפלו הכי היא סגולה. וגם ילמד עין יעקב וספר מנורת המאור
וספרי יראים. מלבד שעורין הקצובין ללמוד תנ"ך ומדרשי רבותינו זכרונם לברכה כמו עין יעקב
ובספר הזהר בתוכחת מוסר השכל שבו ובספרי המוסר המיוחדים על פי חכמת האמת בספר הראשית
חכמה והשל"ה וכהאי גוונא. ובשבת זמן למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט בספרי
הקבלה בהרמ"ז וספר מקדש מלך... עד כאן לשונו.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא - שנת תשס"ה)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"א
טעם לשעיר המשתלח - ג

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּוִי לֹון לְעַמָּא דְעֵשׂוֹ, בְּשַׁעֲתָא
 דְהָאֵי שְׁעִיר מְשַׁדְרֵי לְהָהוּא דְלְטוֹרָא מְמַנָּא
 דְעַלְיֵיהּ, דְבַגְיֵינָה אֲתֵי לְשַׁבְחָא לֹון לְיִשְׂרָאֵל,
 וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲהַדְרַךְ כָּל אֵינּוֹן חוּבִין לְרִישָׁא
 דְעַמִּיּוּה, בְּגִין דְכִתְיִב, (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן
 לְנַגֵּד עֵינָי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הוּוּ יְדַעֵי
 אוֹמוֹת הָעוֹלָם מֵהָאֵי שְׁעִיר, לֹא שִׁבְקוֹן לֹון
 לְיִשְׂרָאֵל, יוֹמָא חַד בְּעַלְמָא.

תָּא חַזִּי, כָּל הָהוּא יוֹמָא מְשַׁתְּדַל אִיהוּ בְהָהוּא
 שְׁעִיר, וּבְגִין כֶּךָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְכַפֵּר לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל, וְדַכִּי לֹון מְכַפֵּל, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח קְטִיגוֹרְיָא
 קַמִּיּוּה. לְבַתָּר, הוּא אֲתֵי וּמְשַׁבַּח לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל.
 וְכַדִּין שְׁאִיל לֵיהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר, וַיֹּאמֶר יי' אֶל
 הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא, אֲתִיב בְּתוֹשְׁבַת־תִּיּוּהוּ דְיִשְׂרָאֵל,
 וְקְטִיגוֹרָא אֲתַעְבִּיד סְנִיגוֹרָא וְאֶזִּיל לֵיהּ.

שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא. מִשִּׁיב בְּתוֹשְׁבַתְהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהַקְטִיגוֹר נַעֲשֶׂה סְנִיגוֹר וְהוֹלֵךְ לוֹ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹי לוֹ לְעָם
 שֶׁל עֵשׂוֹ בְּשַׁעֲהַ שְׁשׁוּלְחִים
 אֶת הַשְּׁעִיר הַזֶּה לְאוֹתוֹ
 הַמְלָשִׁין שֶׁמְמַנֶּה עֲלֵיהֶם,
 שֶׁבְּגָלְלוּ בָּא לְשַׁבַּח אֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מַחְזִיר אֶת כָּל הַחַטָּאִים עַל
 רֹאשׁ עַמּוֹ, מְשׁוּם שֶׁכָּתוּב
 (תהלים קא) דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא
 יִכּוֹן לְנַגֵּד עֵינָי. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה, אֲלִמְלָא הָיוּ יוֹדְעִים
 אֲמוֹת הָעוֹלָם מֵהַשְּׁעִיר הַזֶּה,
 לֹא מְשַׁאֲרִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 יוֹם אֶחָד בְּעוֹלָם.

בֹּא רְאֵה, כָּל אוֹתוֹ יוֹם הוּא
 מְתַעַסֵּק עִם אוֹתוֹ שְׁעִיר,
 וּמְשׁוּם כֶּךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְכַפֵּר לְיִשְׂרָאֵל וּמְטַהֵר אוֹתָם
 מִהַכֵּל, וְלֹא נִמְצְאָת קְטִיגוֹרְיָה
 לְפָנָיו. אַחַר כֶּךָ הוּא בֹּא
 וּמְשַׁבַּח אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֶזֶר
 שׂוֹאֵל אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַיֹּאמֶר ה'
 אֶל הַשָּׁטָן מֵאִין תָּבֵא. מִשִּׁיב בְּתוֹשְׁבַתְהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וְהַקְטִיגוֹר נַעֲשֶׂה סְנִיגוֹר וְהוֹלֵךְ לוֹ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אז הקדוש ברוך הוא אומר לשבעים השנים שסביב הכפסא: ראיתם את המלשין הזה, איך עומד על בני תמיד? (מספיימים) הרי שער אחד שנמצא (שנשלח) אצלו בפתק עם כל חטאיהם וכל טעיותיהם, וכל מה שחטאו ויחבו לפני, והוא קבל אותם. אזי כלם מספיימים שיחזרו אותם החטאים על עמו.

רבי אבא אומר, כל אותם עוונות וחטאים נדבקים בו, כמו שכתוב (מיכה ז) ותשליך במצלות ים כל חטאתם. ואחר כך כלם חוזרים על ראשי עמו, זהו שכתוב (ויקרא

טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה.

בדין קדשא ברוך הוא אמר לשבעין שרין דסחרין כורסייא, חמיתון האי דלטורא, היאך קאים על בני תדיר, (אסתכמו) הא שעירא חדא דאשתכח (ס"א אשתדר) גביה, בפתקא דכל חובייהו וכל טעיותייהו, וכל מה דחטו ויחבו קמאי, והוא קביל לון. בדין אסתכמו כלהו, דיהדרון אינון חובין על עמיה.

רבי אבא אומר, כל אינון חובין וחטאין מתדבקין ביה, כמה דכתיב, (מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל חטאתם. ולבתר, כלהו מתהדרן ברישיהון דעמיה, הךא הוא דכתיב, (ויקרא טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה.

ספר אור הזהר (עמוד 402)

– פרק כו –

שלחן ערוך הזהר הלכות תלמוד תורה סימן רמ"ו

להגאון הצדיק הרב אברהם אביש צינורט שליט"א

חלק חמישי ירושלים תשס"א

א) מי שלומד סתרי תורה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ואשרי חלקו בכל העולמות קמ. מאנדישתדל באורייתא למנדעליה לקודשא ברוך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא ברוך הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריף למיעל לגבי אבוי. זכאה חולקיה בעלמין בלהו. ובגין דא, כד אשתדל למנדע ליהבארח פרט, ברוא דחכמתא, בדין אקרי בן. [תרגום ללשון הקדש]: מי שעוסק בתורה (בדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. (ולכן) כל צבאות השמים אין (מהם) מי שימחה בידו בכל שעה שהוא צריך להכנס אצל אביו. אשרי חלקו בכל העולמות. ומשום זה בשמשתדל לדעת אותו בדרך פרט בסוד החכמה, אז נקרא בן. (רעיא מהימנא סוף פרשת בהר דף קיב.)

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"א
סדר עבודת הכהן ביום הכפורים

בְּהַאי יוֹמָא מְתַעֲטַר כְּהֵנָּא בְּעֵטְרִין עֲלָאין, וְהוּא
קָאִים בֵּין עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי, וּמְכַפֵּר עָלֵיהּ וְעַל
בֵּיתֵיהּ, וְעַל כְּהֵנִי, וְעַל מְקוֹדֵשָׁא, וְעַל יִשְׂרָאֵל כְּלָהּוּ.

תְּאֵנָא, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּדַמָּא דְפֶר, מְכוּוֹן
בְּרִישָׁא דְמַהִימְנוּתָא, וְאָדִי בְּאַצְבָּעֵיהּ,

כְּמָה דְכְּתִיב, וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל הַכִּפֹּרֶת וּלְפָנֵי
הַכִּפֹּרֶת וְהִיךְ עֶבֶד. בְּסִים בְּקִפְטָא (ס"א)

בְּקִפְטָא) דְאַצְבָּעָא, וְאָדִי כְּמַצְלִיף, בְּטִיפִין דְאַצְבָּעָא,
לְסַטְרֵי קִפְתוֹרָא (ס"א קִטְפוֹרָא) (ס"א כְּפוֹרְתָא), אָדִי

וְאַתְכּוּוֹן, וְשָׂאֲרֵי לְמִמְנֵי אַחַת, אַחַת וְאַחַת. אַחַת
בְּלַחֲוֹדָהָא, אַחַת דְכָלִּיל כְּלָא, אַחַת שְׂבַחָא

דְכָלָא, אַחַת דְכָלָא אֶהְדָּרֵן לְקַבְלָהּ, אַחַת רִישָׁא
דְכָלָא. לְבַתָּר אַחַת וְאַחַת, דְאֵינּוֹן שְׂרִיין כְּחָדָא,
בְּרַעוּתָא בְּאַחוּתָא, וְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן לְעֵלְמִין.

בְּתַר דְמָטָא לְהַאי וְאַחַת, דְהִיא אֵיפָא דְכָלָא.
מְכָאן שְׂאֲרֵי לְמִמְנֵי בְּזוּוּגָא, וּמְנֵי וְאָמַר,

אַחַת וְשֵׁתִים. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת
וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעַ. בְּגִין לְאַמְשָׁכָא

וְהוּא אֵם הַכֹּל, מְכָאן מִתְחִיל לְמִנּוֹת בְּזוּוּג, וּמוֹנָה וְאוֹמֵר: אַחַת וְשֵׁתִים, אַחַת וְשָׁלֹשׁ, אַחַת
וְאַרְבַּע, אַחַת וְחֲמִשׁ, אַחַת וְשֵׁשׁ, אַחַת וְשִׁבְעַ. כְּדִי לְמִשְׁךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ לְאַחַת הַזֶּה, שֶׁהִיא הָאֵם

בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר הַכֹּהֵן
בְּעֵטְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְהוּא
עוֹמֵד בֵּין עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוּנִים,
וּמְכַפֵּר עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ, וְעַל
הַכְּהֵנִים, וְעַל הַמְּקוֹדֵשׁ, וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל.

לְמִדְנּוּ, בְּשַׁעֲהָ שְׁנַכְנַס עִם
דָּם הַפֶּר, מְכוּוֹן בְּרִישׁ
הָאֲמוּנָה, וּמִזָּה בְּאַצְבָּעוֹ,
כְּפָתוּב וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל הַכִּפֹּרֶת
וּלְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת. וְאִיךְ עוֹשָׂה?

טוֹבֵל בְּרִישׁוֹ (בְּדַבּוּק)
הָאֲצְבָּעוֹת, וּמִזָּה כְּמַצְלִיף
בְּטַפּוֹת הָאֲצְבָּע לְצִדֵי הַטְּבוּר
(הַשְּׁפוּעַ) (הַכִּפֹּרֶת), מִזָּה וּמִתְכּוּוֹן,
וּמִתְחִיל לְמִנּוֹת: אַחַת, אַחַת
וְאַחַת. אַחַת לְבִדָּה, וְאַחַת
שְׂכוּלָת הַכֹּל. אַחַת הַשְּׂבַח
שֶׁל הַכֹּל, הָאֲחַת שֶׁהַכֹּל
חוֹזְרִים כְּנִגְדָּה, אַחַת הָרִאשׁ
שֶׁל הַכֹּל. אַחַר כֵּן אַחַת
וְאַחַת, שֶׁהֵם שׁוֹרִים כְּאַחַד,
בְּרִצּוֹן וּבְאַחוּהָ, וְלֹא נִפְרָדִים
לְעוֹלָמִים.

אַחַר שְׁמַגִּיעַ לְוַאחַת הַזֶּה,

וּלְנִגְדָא לְהַאי אַחַת, דְּהוּא אִימָא (ימא) עֲלָאָה, בְּדַרְגוֹת
 בְּדַרְגִין יְדִיעֹן, לְכַתְרָא (ס"א לְנִהְרָא לְאִימָא) דְּאִימָא
 תַּתָּאָה. וְלֹאֲמִשְׁכָּא נְהִרִין עֲמִיקוֹן מֵאַתְרֵיהּוּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, יוֹמָא דָּא תִרִין נְהוֹרִין
 נְהִרִין בְּחָדָא, אִימָא עֲלָאָה נְהִרָא לְאִימָא תַּתָּאָה.
 וְעַל דָּא כְּתִיב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמָה דְאַתְמַר.

(הי"ם) הַעֲלִינָהּ, בְּדַרְגוֹת
 יְדוּעוֹת, לְכַתְרָא (לְנִהְרָא לְאִמָּא) שֶׁל
 אִמָּא הַתַּחְתּוֹנָה, וְלְהַמְשִׁיךְ
 נְהָרוֹת עֲמֻקִּים מִמְּקוֹמָם
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן בַּיּוֹם
 הַשְּׁנַי שְׁנֵי אוֹרוֹת מְאִירִים
 כְּאַחַד, הָאֵם הַעֲלִינָהּ מְאִירָה
 לְאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, וְעַל כֵּן כְּתוּב
 יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

ספר אור הזהר (עמוד 404)

ב) אין שעור לשכר של אלו הלומדים סודות התורה, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא
 קמא. לית אנרא בהווא עלמא, כאינונדמשתדלין בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית
 שיעורא לאנרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון בעלמא דין,
 ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה.
 [תרגום ללשון הקדש]: אין שכר בעולם ההוא כאלו העוסקים בחכמה (כדי) להסתכל בכבוד אדונם,
 ואין שעור לשכר של אלו היודעים חכמה (כדי) להסתכל בכבוד אדונם, אשרי חלקם בעולם הזה
 ובעולם הבא. (כמו) שכתוב "אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה".

(היכלות בזהר הקדוש פרשת פקודי דף רמז:)

ג) אוי לבני אדם, שאינם לומדים סודות התורה, רק פשט שהוא לבוש התורה
 קמב. פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיניו. דהאכמה רזין סתימין
 אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא
 דאורייתא, ולא טעמין מומחא מלגא.
 [תרגום ללשון הקדש]: פתח רבי שמעון ואמר: אוי לבני העולם שהם אטומי הלב וסתומי עינים,
 שהרי כמה סודות סתומים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאינם רוצים לאכל אלא תבן של
 התורה שהוא פשט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המוח שבפנים. (תקונים מזהר קדש דף קיח):
 קמג. ווי לאינונדאכליוותבן תבל דאורייתא, ולאידע בסתרי דאורייתא, אלא קליווחמורין דאורייתא.
 [תרגום ללשון הקדש]: אוי לאותם האוכלים תבן (עם) שבילים שבתורה, ואינם יודעים בסתרי תורה,
 אלא בקלים וחמורים שבתורה. (רעיא מהימנא תחלת פרשת פי תצא דף ערה:)

ד) כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתר, הם גורמים שמשוּיח ילך מן העולם
 ולא ישוב, וכן הם גורמים עניות וחרב ובהו והרג ואכדן בעולם
 קמד. אפלו כלאינון דמשתדלין באורייתא כל חסד דעבדיו לנרמיהו עבדיו, בההואזמנא (תהילים
 עח טל) ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודאאיהו רוחא דמשיח.
 [תרגום ללשון הקדש]: אפלו כל אלו העוסקים בתורה כל חסד שעושים לעצמם (הם) עושים. באותו
 זמן (כתוב) "ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב", (רוצה לומר שלא ישוב לעולם, וזהו רוח של
 משיח).

וי לון מאודגרימיןודיויל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדיו לאורייתא יבשה, ולא
 בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהו ' מינה, ואשתארת ב'
 יבישה.

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רה ע"ב
סוד תפלת שחרית שבת

כִּד מָטָא לְכוּרְסֵיָא קַדִּישָׁא, תּוֹשְׁבַחְתָּא דָּא
דְּכָל יִשְׂרָאֵל, קַיִמָּא תַּמָּן, עַד זְמַנָּא
דְּקַאמְרֵי קַדִּישָׁה עֲלָאָה דְּמוֹסָף. וּכְדִין סְלוּקָא
דְּלַתְתָּא לְעֵילָא, לְאַתְאַחְדָּא כִּלְא לְעֵילָא
לְעֵילָא, לְמַהּוֹי כִּלְא חַד. דָּא אִיהִי תּוֹשְׁבַחְתָּא,
דְּסִלְקָא עַל כְּלָהּוּ תְּשַׁבְּחֵן.

מכאן וְלַהֲלָאָה, סְדוּרָא דְּצִלוּתָא דְּשָׁאָר יוֹמֵי, עַד
יִשְׁמַח מֹשֶׁה וְכוּ', הִדְוּוּתָא דְּדִרְגָּא עֲלָאָה,
עֲקָרָא דְּאַבְהֵן, דְּחִדֵּי בְּהֵוּא עַדְבָּא דִּילֵיהּ, כִּד
סְלִיק כּוּרְסֵיָא לְגַבִּיָּהּ, וְנָטִיל לָהּ, וּמְתַחַבְּרָאן
כְּחֻדָּא. וְדָא אִיהִי חֻדָּה דְּאוּרִייתָא עֲלָאָה דְּלְעֵילָא,
תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. דְּחִדֵּי בְּאוּרִייתָא דְּלַתְתָּא, תּוֹרָה
שְׁבַעֲל פֶּה, וְאַתְחַבְּרוּ דָּא כְּדָא.

כיון דְּאַתְחַבְּרוּ כְּחֻדָּא, בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַכְלִלָּא
בְּהֵוּא חֻדָּה לְעַמָּא קַדִּישָׁא, יִשְׁמַחוּ
בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אַבוֹתֵינוּ רִצְהָ נָא בְּמַנוּחַתְנוּ.

אָדָם לְהַכְלִיל בְּאוֹתָהּ שְׁמַחָה אֶת הָעָם הַקְּדוֹשׁ, יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ
וְאַלְהֵי אַבוֹתֵינוּ רִצְהָ נָא בְּמַנוּחַתְנוּ.

וּכְשֶׁמְגִיעָה לְכִסָּא הַקְּדוֹשׁ
הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה שֶׁל כָּל
יִשְׂרָאֵל, עוֹמֶדֶת שָׁם עַד
הַזְּמַן שֶׁאוֹמְרִים הַקְּדוֹשָׁה
הַעֲלִינָה שֶׁל מוֹסָף. וְאִז
הַעֲלִיָּה שֶׁל מִטָּה לְמַעְלָה,
לְהַאֲחִזּוּ הַכֹּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה
לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. זֹהִי
הַתְּשַׁבַּחַת שֶׁעוֹלָה עַל כָּל
הַתְּשַׁבְּחוֹת.

מכאן וְהִלָּאָה סְדוּר הַתְּפִלָּה
שֶׁל שָׁאָר הַיָּמִים, עַד יִשְׁמַח
מֹשֶׁה וְכוּ', הַשְּׁמַחָה שֶׁל
הַדְּרָגָה הַעֲלִיּוֹנָה, עֲקָר
הָאֲבוֹת, שֶׁשְׁמַח בְּאוֹתוֹ חֵלֶק
שֶׁלוֹ כְּשֶׁהַכִּסֵּא עוֹלָה אֵלָיו
וְנוֹטֵל אוֹתָהּ, וּמְתַחַבְּרִים
כְּאֶחָד. וְזֹהִי שְׁמַחַת הַתּוֹרָה
הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁל מַעְלָה, תּוֹרָה
שְׁבַכְתָּב. שֶׁשְׁמַח בַּתּוֹרָה
שֶׁל מִטָּה, תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה,
וּמְתַחַבְּרִים זֶה עִם זֶה.

כיון שֶׁהַתְּחַבְּרוּ כְּאֶחָד, צָרִיךְ
אָדָם לְהַכְלִיל בְּאוֹתָהּ שְׁמַחָה אֶת הָעָם הַקְּדוֹשׁ, יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְכוּ', אֱלֹהֵינוּ
וְאַלְהֵי אַבוֹתֵינוּ רִצְהָ נָא בְּמַנוּחַתְנוּ.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֵדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי
סַעֲוֵדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהֵי הַסַּעֲוֵדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֵדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֵדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֵדוֹת הַלְלוֹ

נִוְדָעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֵדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֵדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהִיא
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינָן,
וּסַעֲוֵדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֵדָתָא תְּלִיתָאָה דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֵדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָוִי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֵדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֲלִין סַעֲוֵדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֵדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהְיָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֵדָתִי אֲלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֵדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אִוִי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אָת שְׁמַחָה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׁמַחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׁאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׁמַחָה עַל שְׁמַחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדִיו.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֹאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין וּזְמַנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲתִיבָא דְגִיְהֵנָם גַּיִיחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אוֹרִייתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מַה שְׁאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 406)

[תרגום ללשון הקדש]: אוי להם מי שגורמים שילך מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה ואינם רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת ממנה נביעת החכמה שהיא י'. והב' נשארת יבשה.

וי לון דגרמיועניויתאותרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא.

[תרגום ללשון הקדש]: אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם. (תקונים תקון ל' דף עג:)

ה) גדל הענש למי שנפטר מן העולם בלי שום ידיעות מתורת הנסתר

קמה. תא חזי, כל מאן דאזיל לכהוא עלמא בלא ידיעה, אפלואית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מפלתרעי דההוא עלמא.

[תרגום ללשון הקדש]: בא וראה כל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מכל השערים שבעולם ההוא.

(זהר חדש שיר השירים דף ע' עמוד ד')

ו) מי שגורם לאנשים שלא ילמדו חכמת הקבלה, טוב לו שלא נברא

קמו. מאודגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי פאלו הואיסלק נביעו מההוא נהר ומההואאנן, ווי ליהטב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יולוף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשבליה פאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגריםעניויתא בעלמא וארדגלותא.

[תרגום ללשון הקדש]: מי שגורם שמסתלקת קבלה וחכמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא יעסקו בהון, ואומרים שלא יש אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי (הרי זה) פאלו הוא מסלק נביעה מאותו נהר ומאותו גן. אוי לו, טוב לו שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנחשב לו פאלו מחזיר העולם לתהו ובהו וגורם עניות בעולם וארד הגלות.

(תקונים תקון מג דף פב:)

ספר אור הזהר (עמוד 412)

ז) גדל המדרגה של בעלי קבלה

קמו. בנימסטרך דבן י"ה, אליומארי קבלה. עליוהואתמר (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים, ומארי קבלהאינון מארי תלמוד.

[תרגום ללשון הקדש]: בנים (הם) מצד בן י"ה. אלו (הם) בעלי קבלה, עליהם נאמר "לא תקח האם על הבנים", ובעלי קבלה הם בעלי תלמוד.

ח) משה רבינו עליו השלום היה מעורר לרשב"י עליו השלום ותלמידיו הקדושים בסודות עליונים

קמת. אנאלאתערנא בכו, אלא ברזון עלאין דעלמא דאתי.

[תרגום ללשון הקדש]: אני לא עוררתי אתכם אלא בסודות עליונים של עולם הבא.

(רעיא מהימנא פרשת פנחס דף רנג סוף עמוד ב')

ט) בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמט. בגינדעתידיוןישראל למטעםמאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקובייה מן גלותא ברחמי. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל למעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

(רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד')

י) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

קנ. אמר לונרבי שמעון ליתרעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כף לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלורבני דעלמא זמינון לאשכחאטמירין דחכמתא ולמנדעביהקצין וחושבנין, ובההואזמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כף. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

(זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח.)

– פֶּרֶק כִּז –

א) רבי שם טוב בספר האמונות: רק על פי חכמת הקבלה תושע יהודה וישראל תשועות עולמים

וכבר כתב הרב רבי שם טוב בספר האמונות כי רק על פי חכמת הקבלה תושע יהודה וישראל תשועות עולמים, כי רק הוא חכמת אלקית המסורה לחכמי ישראל מימי קדם ושנים קדמוניות, ועל ידה יגלה כבוד אלקים וכבוד תורתו הקדושה.

(ספר סגלות ישראל להנאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ – מערכת ז' אות ה')

ב) אי אפשר אלא בלמוד החכמה הנסתרה

אי אפשר אלא בלמוד החכמה הנסתרה וההתמדה בכונה הראויה במעשה המצוה והתורה והתפלה, ואז ודאי יתחד קודשא בריך הוא ושכינתיה, וישלים עבודתו... ואם בן אין ראוי להתרשל שום אחד מישראל מהשגת מצוה זו על מתכנתה, כל אחד ואחד כפי כחו, והנה תחלת הידיעה בכלל המציאות האלה, ואחר כך כפי גדל הדעת והידיעה, בן יגדיל קיום מצוה זו.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, אור נערב)

ג) העוסקים בחלק חכמה זו ולומדים אותה לשמה להכנס בסודותיה לדעת את קונם, היא העבודה הרצויה לפני בורא כל

במתקרבים ראינו ג' כתות: מהם טועות, מהם חוטאות, מהם רצויות, והכת הרצויה הם אותם האוחזים להם דרך הישר שיש להם חלק במקרא וחלק בגמרא והוראותיה, שהם אצלנו כמשנה, וחלק בחכמה זו, ולומדים אותה לשמה להכנס בסודותיה לדעת את קונם להשיג המעלה הנפלאה בהשגה האמתית בידעת התורה, ולהתפלל לפני קונם ליחד במצוותיו הקדוש ברוך הוא ושכינתיה, והיא העבודה הרצויה לפני בורא כל.

(הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, קנ"ו – קנ"ז)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב